depsesce. Acésta e civilisaţie maghiară.

Nu mai puţin nostim este casul ce s'a întâmplat ac: demiştilor români de la fo resteria şi montanistica din *Semnitz*.

Tinerii români în Semnitz, ca şi în alte locuri aŭ curajul a-şi vorbi limba maternă-română. Ei se adună la ţilele onomastice, când la unul, când la altul. Citesc jurnale române şi în Semnitz. Aceste aŭ fost motive de ajuns, ca societatea tinerimei maghiare de la aceeaşi academie să încépă investigare şi să aducă sentinţa de chiemare. Directorul şi corpul profesoral indémnă pe tinerii români a se supune unui for necompetent a face investigări. Ei 'şi daŭ consimţimêntul la nebuniele junimei lor. Junimea fanatică 'şi aduce judecata.

1.) Petru Lucaci ascult. de an III de montanistică sĕ eschide din sênul societăţii junimei să provoca a renunţa la stipendiul de stat până la 22 Aprilie, şi să părăséscă academia în timp de o săptămână.

2.) Tot de acéstă pedépsă sunt loviţi tinerii: Ioan Guguian, Ioan Chircha, Damian Anca, Horaţiŭ Nicolescu, George Roman. Tinerii români aŭ fost scoşi de la prelegeri. Aşa se judecă în Ungaria la o academie; şi forul competent directorul, profesorii tac. Asta e civilisaţia maghiară. Ce ar ţice lumea daca la Bucuresci s'ar procede aşa?

La revedere

Gerando.

Ncutăţi Telegrafice

Londra, 18 Aprilie.

In cercurile guvernamentale a lispărut aprópe orĭ-ce speranţă de a se mănţine pacea. Se ţice că în timpul din urmă aŭ sosit depeşe, din carĭ reese, că autoritatea militară din Caucas 'şi făcuse planul deja la începutul anului de a înainta la Herat. D. Giers n'a avut cunoştinţa de acésta, dar astăţi nu se opune planului.

Londr , 18 Apriiie.

Pregătirile de rĕsboiŭ ale floteĭ s'aŭ înmulţit şi grăbit mult de ierĭ. Tóte vapórele de rĕsboiŭ staŭ gata! în fie ce ţi se fac alte vapóre de come ţ în monitóre; marĭ proviţiĭ de cărbunĭ plécă la Cap. drept precauţiune conta blocăriĭ canalului de Suez.

Ministrul de rĕsboiŭ invită pe inginerii civilĭ să intre în oştire.

Petersburg, 8 Aprilie.

Sgomotul ce circula de vre-o câte-va ţile, că Ţarul se va duce la Moscova să proclame rĕsboiul, nu e tocmaĭ neinteme iat. E fapt constant, că de Jouĭ un tren imperial stă gata să plece de la Gacina la Moscova, unde, ca de obiceiŭ, impĕratul ar anunţa rĕsboiul în adunarea din Kreml, de cum-va lucrurile n'ar lua altă direcţie. Ţarul ar fi ţis, că doreşte sincer pacea, dar dacă acésta nu va fi cu putinţă, el va lupta energic pentru onórea Rusieĭ şi a oştiriĭ ruse. In acest sens se exprimă şi presa.

Monitorul statuluĭ publică un ukaz imperial, care dispune formarea uneĭ miliţi turcomane sub comanda luĭ Komaroff.— Lumea de afaceri e desperată, căci şi tără resboiŭ situaţia economică e nesuferită. Bursa sémănă cu un cimitir.

Odesa, 18 Aprilie.

Se spune că al optulea corp d'aci a primit ordin să plece la marea Caspică şi d'acolo în Asia centrală.— Vasul Cambodge, sosit din Constantinopole, aduce ştirea că printre vasele de comerciŭ din Dardanele se află un cuirasat engles care are misiunea să impedece aşedarea de torpile în strâmtóre.

Paris, 18 Aprilie.

Scirĭ din Tonkin spun că delegaţiĭ chinedĭ aŭ intrat deja în relaţiuni cu autoritătile f ancese; trupele chinese se retrag mereŭ.

Viena, 18 Aprilie.

Fremdenblatt scrie: „După cum se scie, căile ferate române refuză să transporte mărfurile austro ungare după acelaşĭ tarif ca cele germane. In ultima conferinţă. Românii aŭ pus pentu paritate condiţiune ca mărfurile austro ungare să fie transportate prin punctul Predeal, ceea ce ar fi în avantagiul liniclor române. Delegatul român lasă să se înţelégă că altfel tariful pentru mărfurile austro ungare va fi împătrit de cât pentru cele germane".

Petersburg, 18 Aprilie.

In Cronstadt s'aŭ pus în stare de resboi 52 vase cu 789 oficerĭ şi 17,487 soldaţi. Cuirasata *Impĕratul Petru*, cu 28 oficerĭ şi 408 ómenĭ, şi fregata *Dimitri Donskoi*, cu 24 oficerĭ şi 527 ómeni aŭ părăsit portul. Ambele vase sunt însărcinate cu apărarea Revaluluĭ.

Lemberg, 18 Aprilie.

Przeglond anunţă din Petersburg: In Samarkand se construieşte în cea mai mare grabă un deposit de muniţiĭ şi provisiunĭ. S'aŭ încheiat contracte cu furnisorĭ. Şef al aprovizionărilor a fost numit colonelul de stat major Kalugin, care a făcut împreună cu Scobeleff espediţiunea de la Gheog-Tepe.

Petersburg 18 Aprilie.

Pînă acum numaĭ „Newoie Vremia" se rostesce asupra discursuluĭ d-luĭ Gladstone; numitul ţiar ţice că discursul e demn d'un bărbat de stat al uneĭ marĭ naţiunĭ. Numaĭ cu acuzarile aruncate oficerilor ruşĭ din Asia nu se prea împăca ţiarul rus.

Un general rus nu e rĕspundător faţă cu guvernul englez, şi d'aceea d. Gladstone nu trebuia să'l amestece în politica sa naţională. Gladstone a atins lucrurĭ pe care nu trebuia să le atingă şi observările sale nu sunt de cât uleĭ în foc.

Paris, 19 Aprilie.

Se asigură în cercurile politice, că Rusia, care tot maĭ refusă ca să se facă o anchetă, asupra incidentului din Penjdeh, va consimţi la acésta ca să se ceara noui lămuriri de la generalul Komaroff, şi va asigura că ea n'are de loc de gênd să meargă la Herat. Se priveşte ca probabil faptul că o transacţiune de acest gen ve permite reluarea intrevorbirilor privitóre la delimitarea graniţeĭ ruso afgane.

Paris, 19 Aprilie.

Ziarul „Le Temps" a primit din S-t Petersburg o depe ă care spune că d. Giers a declarat că Rusia va recomanda cât de curând liniştea locuitorilor din provinci Macedonia. D. Giers a blamat în urmă politica Sêrbieĭ, pe care el a calificat-o de nelegală, şi a insistat asupra trebuinţeĭ de a preveni pe Grecia, că aspiraţiunile sale panelenice nu rĕspund posiţiuniĭ ce ocupă această ţară in concertul european. In fine d. Giers a afirmat că Rusia doreşte într'un mod sincer pacea.

Darmstadt, 19 Aprilie.

Regina Englitereĭ va părăsi Darmstadt seara.

Viena. 19 Aprilie.

Ierĭ nópte la 12 ore şi 30 s'aŭ simţit sguduiturĭ arĭ de cutremur de pământ a Viena, în tótă Austria de jos; în Styria de Sus şi în provincia Salysburg. La Kindberg, în Styria, multe case aŭ suferit stricăciunĭ, şi o persónă a fost omorâtă.

Din Capitală

* Agenţia Havas comunică la maĭ multe ţiare din Capitala că ştirea dată de „Bukarester Tagblatt" afirmând că d. Câmpineanu, ministrul Afacerilor streine, a plecat la Berlin cu scop de a negocia un împrumut, şi că banherii din ţiaţa acésta n'aŭ acceptat propunerile d luĭ Câmpineanu, dar aŭ subordonat consimţimêntul lor obtenţiuniĭ garanţiilor oneróse pentru guvernul român, este curată închipuire.

* Astă ţi Duminecă se reîncep conferinţele Ateneuluĭ.

D. T. G Djuvara va vorbi, la 2 d. am. despre superstiţiele poporuluĭ român, şi despre superstiţiele altor popóre.

* Ţilele acestea, află „Românul, a venit în capitală d. colonel de Bange, din armata francesă, inventatorul tunurilor francese, d'o superioritate recunoscută:

D-sea a făcut propuneri guvernuluĭ nostru pentru cumpĕrare de tunurĭ d'ale séle pentru asediŭ.

Ministerul de resbel însă, înclinând pentu tunurile din fabrica Krup, nu a primit propunerile inventatoreluĭ frances.

D. de Bangé, care a dat Serbieĭ 52 de bateriĭ din aceste tunurĭ, a plecat în Francia.

* D. Dim. Sturza, ministrul Cultelor şi al Instrucţiuniĭ publice, va lipsi pentru vr'o treĭ ţile din Capitală.

* Artistele de Bulewky, carĭ aŭ do bândit celebritatea Europeană aŭ sosit în capitală, după ce aŭ fermecat societatea alésă a Iaşilor, şi în curând vom avea şi noĭ plăcere să le auţim şi să le aplaudăm.

ACTE OFICIALE

* S'a deschis pe séma ministeruluĭ cultelor şi instrucţiuneĭ publice un credit extraordinar de leĭ 8.120, pentru plata retribuţiuneĭ profesorilor celuĭ de al duoilea externat secundar de fete din Bucurescĭ, pe timpul de la I Aprilie 1884 până la I Aprilie 1884.

DIN JUDEŢE

Bătĭ în scóla. — La scóla de fete, Lazar Oteteleşanu, din Craiova, bătaia nu lipseşte din,—ea ca în tóte părţile. Bietele fete sunt date cu capul de tablă, frecate cu mâinile de bancă, la cea maĭ mică greşeală. De se va întêmpla să maĭ auţim de bătăĭ, le vom da pe faţă numele,—celor ce comit asemenea nelegiuirĭ, căci le ştim.

Ateneu.—Lunĭ séra la Craiova s'a ţinut conferinţa d-luĭ Elie Antonini, care a vorbit despre *viaţă şi mijlócele de a o prelungi*.

In curênd va avea loc aceea a d-luĭ G. Buzoianu, carĭ va citi o nuvelă originală.

In localul liceuluĭ din Craiova s'a întocmit, cu permisiunea onorabiluluĭ Minister al Instrucţiuneĭ, o sala de lectură, lângă biblioteca liceuluĭ. Ea va fi deschisă publiculuĭ de la 10 până la $11\frac{1}{2}$ ore a-şi de la $2\frac{1}{2}$ până la 5 ore dupe ameazi în tóte zilele, afară de Dumineca şi sĕrbătorĭ.

Flotila română.—*Posta* din Galaţĭ inregistrează svonul, că o parte din flotila română, în urma unui ordin din partea ministruluĭ de resboiŭ, va pleca la Sulina şi Constanţa.

Un vapor austriac.—Erĭ a sosit în portul nostru (Galaţi), zice „Posta" de la 19 curent, un mare vapor de resbel austriac sub numele de *Torpilorul*. El vine din Triest.

După o şedere de câte-va ore, tot erĭ la orele 2 p. m., a plecat în susul Dunăreĭ.

Două falimente. — Doĭ negustorĭ din Piteşti, dd. Popovicĭ şi Constantinescu sunt declaraţi în stare de faliment.

Vêndarea femeilor albe

Intr'acest moment se desfăşură la Londra un proces monstruos, care dă pe faţă la fie-care audienţă câte un noŭ scandal.

Vorbim de procesul intentat uneĭ femeĭ Maria Jeffriés.

Acéstă femee care exe cita aprópe pe fată meseria d'a atrage la sine pe fete spre a le vinde apoĭ celor cari daŭ maĭ mult, părea că dăduse traficuluĭ séŭ mărşav o însemnătate dacă nu necunoscută pĕnă acum, cel puţin extraordinară.

Una din primele ei declaraţiĭ fu că dênsa era furnisóra titulară a regelui Belgieĭ!

Maria Jeffriés ţinea deschisă la Londra o adevĕrată agenţie internaţională Pe exportaţie, unde casele *semilare* din da-

---

Foiţa „Universuluĭ"

181

MIETTA

PARTEA TREIA

MÂNA ASCUNSĂ

XX

Scăpată!

(Urmare)

— E fórte simplă, domnule; am adăogat fórte puţin la vechia nostră mobilă.

— Fie, dragă Mourillon, dar căsuţa d-tale, înveselită de presenţa domnişóreĭ Mietta, trebue să fie plăcuta.

— Ah! dacă ea n'ar fi tristă, dacă ar fi veselă ca altă dată!

— Iĭ vom şterge lacrămile, ţi-am spus, şi vom rechema ţ mbetul pe buţele sale.

XXI

O descoperire însemnată.

Contele Gaston de Soleure nu se maĭ întorsese la castelul Noisy les monts de când 'l părăsise din noŭ, după ce Petru Valenski 'l însciinţase despre dispariţia fetiţeĭ dată în sarcina Antoaneteĭ Morel.

Cum trăise el în lungiĭ anĭ aĭ exiluluĭ sĕŭ de bună voie? Póte că nicĭ dênsul nu ne ar putea o spune.

După ce petrecuse un an în Rusia, pornise din noŭ prin lume, căutând în ţadar uitarea pe care n'o maĭ găsia.

Din când în când, ţinêndu'şi făgăduéla făcută, scria luĭ Valenski. Orĭ cat de rari eraŭ aceste scrisori ele liniscéu pe bătrânul intendent, care sta pe ghimpĭ când trecéu maĭ multe lunĭ fără să primească nicĭ o veste de la stăpânul sĕŭ.

Ceea ce întrista şi maĭ mult pe Valenski era că nu putea rĕspunde la scrisorile conteluĭ, de óre-ce acésta nu sta într'un oraş maĭ mult de opt saŭ ţece ţile şi nu scia nicĭ odată când scria, în ce parte a lumeĭ va porni a doua ţi.

Intr'o ţi, venind din Rio Janeiro contele debarcă la Havre, fără să scie bine ce se ducea să facă în Francia.

— Ce fericiţi sunt! cugeta el gândindu-se la tovarăşii sĕi de călătorie. Cu tresăririĭ de bucurie eĭ revĕd patria iubită, pe când în mine nu e de cât melancolie şi amărăciune.

„ De ce m'am întors óre în Francia? Póte ca să 'mĭ arat desolarea acelora cari m'aŭ cunoscut? Ca să deviu un obiect de compătimire pentru compatrioţiĭ meĭ? Eĭ bine, nu, nu, de óre ce sunt osândit fatalmente la o existenţă miserabilă, nu trebuesc să sufer în Francia, în ţara mea, ci aiurea!

Cufundat într'aceste gândurĭ, el porni spre un birt unde dejună.

Séra luă un tren direct şi sosi la Paris unde petrecu nóptea. A doua ţi, ac ele atul companieĭ de Lyon îl transportă la Marsilia. Stătu vre-o câte-va césurĭ nu maĭ într'acest oraş, asceptând un vapor, pe care se îmbarcă şi care 'l duse la Neapoli.

Trase la *Otel Europa* unde fu primit cu politeţa cu care sunt primiţi pretutidenĭ streiniĭ de către oteliştĭ.

Il rugară să 'şi spue numele spre a'l înscrie în registrul călătorilor streinĭ.

— Mĕ numesc contele de Soleure rĕspunse el.

— Ah! ţise otelistul arătând o mirare nu tocmaĭ respectuósă.

Şi începu să se uite zîmbind la călător.

— De ce mĕ priviţĭ astfel? întrebă contele încruntând din sprâncene.

— M'a mirat numele vostru, Excelenţă.

— Ce, 'l cunósceţĭ?

— Da, Excelenţa. Am avut înalta onóre d'a avea aicĭ pe dómna contesă de Soleure.

— Ah! ţise contele neputându se opri ca să nu tresară.

— O dómnă fórte gingaşă, Excelenţă, de spirit şi graţiósă ca tóte francesele, şi frumósă în cât să facă gelóse pe cele maĭ adorabile Napolitane.

— De când a venit la Neapoli acéstă dómna.

— De cincĭ anĭ, Excelenţă, dacă ţiŭ bine minte. Dar mi-e uşor să vĕd sigur; păstrez cu îngrijire tóte registrele; să mĕ uit în acela din anul 1874.

Otelistul luă un registru din mijlocul unui maldăr de registre, care umpleaŭ un dulap, şi 'l deschise, Rĕsfoi vre-o cincĭ, şése pagine şi exclama-

— Ah! écă, Octombrie 1874; oh! am o ţinere de minte fórte bună.. eram sigur... dar totuşĭ e bine să se asigure cineva cu propriĭ sĕĭ ochĭ. Eraŭ douĕ dómne, douĕ prietene, şi una din ele a scris pe registru. Puteţi citi Excelenţă.

Contele de Soleure se aplécă pe registru şi recunoscu numaĭ de cât scriitura Raimondeĭ.

Citi:

„Raimonda Duchenin, contesă de Soleure.

Pe urmă cu o linie maĭ jos:

Cesarina Leverdier.

— Aceste douĕ dómne aŭ stat mult aicĭ la otel? întrebă contele.

— O lună numaĭ excelenţă; aŭ închiriat în apropierea oraşului, în câmpia frumósă a Neapoluluĭ, villa Pallarino.

— Maĭ sunt óre şi acum? exclamă contele fórte neliniscit.

Otelistul privi din noŭ pe călĕtor cu mirare.

— Nu sciţi d-vóstră, Excelenţă... îngână el.

— Dacă aşiŭ sci, rĕspunse contele, nu v'aşiŭ întreba.

— Aşa e, Excelenţă, da, aşa e; dar eŭ mĕ gândiam... credeam...

— Ce credeaţi?...

— Că Excelenţa vóstră eraţĭ bărbatul frumóseĭ francese.

Emile Richebourg.

(Va urma).

Mişcarea Populaţieĭ Capitaleĭ

Pe ţiua de 16 Aprilie.

Născuţĭ 16.

Morţi 20.

Căsătoriiĭ nicĭ una.